

[Ebba Strange]

tingsbeslutningen, og derfor støtter vi forslaget.

Ifølge udvalgets kommissorium skulle det også beskæftige sig med fordelene ved at inkorporere andre internationale menneskerettighedskonventioner, bl.a. fra FN og ILO. Det har udvalget og dermed ministeren afstået fra i første omgang, fordi det i øjeblikket drøftes i nordisk regi, som det fremgår af betænkningen og bemærkningerne til lovforslaget. Jeg går ud fra, at når de drøftelser engang er overstået, vil vi vende tilbage til den del af udvalgets kommissorium.

Vedtagelsen af et forslag som det, vi sidder med, rejser naturligvis spørgsmålet om, hvilken betydning det vil få. Heldigvis er det da sådan, at i al almindelighed er der rimelig god overensstemmelse mellem de menneskerettighedskonventioner, Danmark har tilsluttet sig, og lovgivning og retspraksis i Danmark, men alligevel tror jeg, at vedtagelsen kan få betydning. Det har jo været påfaldende i løbet af de senere år, at menneskerettighedsspørgsmålet er blevet sat mere i fokus end tidligere, både på internationalt og på nationalt plan. Der er flere mennesker i Danmark, der ved, at når man ikke kan komme længere i det danske retssystem, er der en mulighed for at gå videre til Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Menneskerettighedsdomstolen. Når Danmark skal gøre sin indflydelse gældende udenrigspolitisk, påberåber vi os menneskerettighederne og appellerer til andre lande om at overholde dem, og på den måde er menneskerettighederne i højere grad blevet almeneje i den danske befolkning.

Alligevel støder man jo gang på gang – så mænd også her i salen – på situationer, hvor man må konstatere, at man i virkeligheden mangler et virkelig detaljeret kendskab til, hvad menneskerettighederne indebærer. Derfor har jeg hæftet mig ved, at justitsministeren i bemærkningerne til lovforslaget har lagt vægt på den informationsvirksomhed, den undervisning i menneskerettighedsspørgsmål, som må blive en følge af vedtagelsen af forslaget, og det synes jeg er godt. Justitsministeren peger i bemærkningerne på, at personalet ved domstolene, politiet og kriminalforsorgen skal undervises i menneskerettighederne. Det er en fremragende ting, og jeg vil godt gå endnu videre. Jeg mener også, at børn og unge under

uddannelse i langt højere grad, end det er tilfældet i dag, bør kende til det grundlag, som vi nu også i Danmark baserer lovgivning og retspleje på.

Det er klart, at der opstår nogle problemer i afvejningerne af menneskerettighederne i forhold til dansk ret, især ved domstolene. Jeg mener, at lovforslaget kan bruges i den skikkelse, det har nu, men jeg vil stille et par spørgsmål vedrørende paragrafferne 2 og 3 i forbindelse med udvalgsarbejdet. Men alt i alt mener jeg dog, at vi skal vedtage forslaget, som det ligger her.

Jeg skal lige sige til slut, at de eneste høringsparter, der har haft kritiske bemærkninger til forslaget, er rigsadvokaten, som faktisk er ret kritisk over for forslaget, og arbejdsmarkedets parter. De sidste sætter spørgsmålstegn ved forholdet mellem menneskerettighedskonventionen og det danske arbejdsretlige system, og jeg mener, at det også er noget, vi skal have vendt i udvalget, eventuelt i forbindelse med en senere inkorporering af ILO's bestemmelser i dansk ret.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har altid haft den målsætning, at lovgivningen skulle være så klar og så enkel som overhovedet muligt, således at det var enhver beskåret at læse og forstå loven. Rent retssikkerhedsmæssigt er det ikke særlig betryggende, hvis vi har nogle love, som folk ikke forstår, og både derfor og af andre grunde, som jeg vil komme ind på senere, vil det være betænkeligt at gøre Den Europæiske Menneskerettighedskonvention til en særskilt del af dansk lovgivning.

Vi kan alle sammen blive enige om, at vi skal leve op til menneskerettighedskonventionen, og det er da også Fremskridtspartiets holdning, at konventionen skal tages i betragtning, når vi reviderer landets love. Menneskerettighedskonventionen skal nærmest svæve over vandene som en rettesnor, når vi her i Folketinget skal revidere lovene, men den skal ikke nødvendigvis være en særskilt del af den danske lovgivning. Det vil nemlig bevirke, at borgerne kan læse i forskellige love om det samme emne, uden at fremstillingerne er identiske, og det vil give usikkerhed med hensyn til, hvad der er gældende lovgivning. Hvis man mener, at dele af konventionen ikke efterleveres i Dan-